

PRICHINDELUL NR.4 EDITIA DE IARNA

2016

*Vreți să aflați noutăți despre Școala Noastră?
Vreți să citiți interviuri cu profesorii sau cei mai buni elevi
ai școlii?*

*Va interesează ultimele glume, în general lucruri amu-
zante?*

*V-ar plăcea să vă vedeți publicată compunerea sau poezia
pentru care ați primit felicitări?*

*Ei bine, de acum veți găsi toate acestea și multe altele în
Prichindelul, revista pe care deja o aveți în față.*

*Cum redacția nu este fixă, va așteptăm pe toți cu sugestii și
materiale.*

*Vă vom asculta, vă vom citi și pe cei mai grozavi vă vom
publica.*

*Bucuriile, preocupările voastre, un lucru deosebit pe care-l
faceți, ne interesează! Puteți fi redactori adevărați, coordo-
natori de temă sau de pagină!*

Vom fi prieteni buni și de durată!

De ce o revistă online?

Deoarece vrem să o facem cunoscută și altora!

*Vrem să facem schimb de idei, să vorbim despre succesele
colegilor noștri, să vă spunem și vouă și la rândul vostru să
duceți ideile mai departe!*

Cine va scrie în revistă?

*Noi, elevii școlii, vom publica gândurile noastre, încer-
cările de poezie și proză, vom învăța jocuri distractive, ghi-
citori, glume și ne vom distra făcând rebusuri!*

*Vom scrie despre visele și dorințele noastre, despre
împliniri și eșecuri...*

Cine ne va îndruma?

*Ghidul ne vor fi (ca de obicei) profesorii care ne vor în-
curaja, ajutându-ne să devenim mai pricepuți și mai siguri
pe noi.*

Redacția

Mulțumim partenerilor noștri:

 asoclic.ro
Un program de donatii IT al Ateliere Fara Frontiere

**Fundația
Vodafone
România**

Halloween – o sărbătoare importată de români

Până în 1989, noi, românii, abia dacă auziserăm de această sărbătoare. După revoluție însă a devenit o sărbătoare „la modă”, tinerii crezând despre ea ca este ceva cool și distractiv. Fie că ne place sau nu, ziua de Halloween prinde popularitate de la an la an făcând din ea a doua cea mai exploatată sărbătoare din punct de vedere comercial după Crăciun. Ceea ce ar fi trebuit să fie o sărbătoare simplă, celebrată într-o singură zi, s-a transformat într-un sezon întreg dedicat cumpărăturilor: ornamente, lumini, costume, petreceri, decorațiuni. “In ce te costumezi de Halloween?” a devenit a doua cea mai sâcâitoare întrebare după “Ce faci de Revelion?”.

Totul a început acum 2800 de ani, când noaptea de 31 octombrie era considerată o noapte magică, aflată la hotarul dintre vară și iarna, dintre lumea celor vii și lumea morților. Această noapte era suspendată în atemporalitate, spirite și creaturi înfricoșătoare colindau nestingherite în ambele lumi. Celții sunt promotorii acestei sărbători păgâne, calendarul lor cuprindea doar două anotimpuri: vara și iarna, iar noaptea de 31 octombrie marca sfârșitul verii și începutul iernei. În ajunul acestei zile, celții îl sărbătoreau pe Samhain, stăpânul întunericului. Acesta era momentul în care spiritele puteau pătrunde în lumea viilor în căutarea de jertfe. Pentru a se proteja de spiritele rele, celții aprindeau focuri pe vârfurile dealurilor și aduceau ofrande zeilor. Oamenii luau cărbuni aprinși din aceste focuri și își lumineau cu ei drumul spre casă, iar pentru a se asigura că nu se vor întâlni cu spiritele malefic se deghizau în vrăjitoare sau fantome.

Denumirea de Halloween este o prescurtare a denumirii inițiale de All-hallow-even. Aceasta nu este singura denumire a sărbătorii, ci, pe parcursul anilor, au apărut numeroase alte nume: All Hallow's Eve, Lamswool, Samhain, Summer's End sau Snap-Apple Night. Halloween-ul mai este cunoscut și sub denumirea de Sărbătoarea Morților (The Feast of the Dead) sau Ziua Morților (The Day of the Dead).

Culorile specifice Halloween-ului sunt portocaliu și negru, deoarece portocaliul este asociat cu recoltele (Halloween-ul marchează sfârșitul recoltei) și negru este culoarea asociată cu moartea. Se spune despre pisicile negre că aduc ghinion de Halloween deoarece acestea au fost cândva considerate a fi subordonatele vrăjitoarelor care le protejau puterile cele întunecate. Ca și superstitie, se spune că dacă vezi un paianjen de Halloween acesta poate fi spiritul unui iubit care este cu ochii pe tine.

Una din mâncărurile tradiționale de Halloween este “barnbrack”, un sortiment de păjitură cu fructe care se poate găsi în magazine sau se poate prepara în casă. În interiorul acestei prăjituri se introduce faimosul “treat” despre care se crede că poate prezice viitorul. Dacă persoana care consumă această prăjitură găsește în mijlocul ei un inel înseamnă că se va căsători în curând sau își va întâlni alesul. Dacă în schimb găsește un fir de pai, înseamnă că va avea parte de un an prosper și bogat.

În America, exista o anumită superstiție conform căreia, doar în această zi, femeile nemăritate își pot afla viitorul. Dacă acestea se uita într-o oglindă într-o încăpere luminată de lumânări pot vedea chipul viitorului soț. Dacă în oglindă se vede un craniu și nu imaginea unui bărbat, înseamnă că destinul persoanei respective este să rămână singură.

Obiceiul “Trick or treating” (Ne dați ori nu ne dați”) provine din Irlanda. În noaptea de Halloween, bogații dădeau mancare de pomană celor săraci sperând că spiritele care umblau nestingherite în acea noapte le vor vedea faptele bune și îi vor feri de neplăceri.

Prof. Stoica Lenuța Corina

OPINIA CRESTINILOR DESPRE HALLOWEEN

Creștini sunt îngrijorați de Halloween și resping sărbătoarea deoarece ei sunt convinși că trivializează (și celebrează) „ocultul” și ceea ce ei percep ca fiind rău. Un răspuns în rândul unor fundamentalisti în ultimii ani a fost utilizarea de Case ale Iadului (Hell Houses) sau pamflete tematice (cum ar fi cele ale lui Jack T. Chick), care cred despre Halloween că ar fi o oportunitate pentru evanghelizare. Unii consideră Halloweenul ca fiind complet incompatibil cu credința creștină datorită originii sale păgâne de Festival al Morților.

În tradiția populară din România există un obicei asemănător, Noaptea Sfântului Andrei, care este asociat cu apariția strigoilor, cu farmece de dragoste și ghicirea ursitului, de asemenea se poate „afla” dacă anul următor va fi roditor. Sfântul Apostol Andrei este prăznuit pe 30 noiembrie.

Ortodocșii consideră că în timpul vieții trebuie să dobândească asemănare cu Iisus Hristos și nu să se îmbrace în vampiri și fantome.

Profesor: Lungu Veronica Luciana

Sursa: <https://ro.wikipedia.org/wiki/Halloween>

BLOCAJE ÎN COMUNICARE - STUDIU DE CAZ

Pentru copil, familia concentrează primul său univers afectiv și social. În familie se constituie sentimentul de apartenență socială, pentru că familia este un grup social în care membrii sunt legați prin relații nu numai biologice, ci și psiho-morale, economice și juridice răspunzând unul pentru celălalt în fața societății.

Viața copilului în familie sintetizează într-o manieră particulară relațiile sociale, caracteristicile vieții de familie fiind date de structura relațiilor dintre membrii acesteia, precum și de valorile pe care se întemeiază aceste relații. Dereglarea climatului familial generează stări tensionate, blocaje sau disfuncții ale comunicării dintre părinți, dintre copii și părinți, stări de insatisfacție, comportamente regresive, timiditate excesivă sau chiar ostilitate.

M.A. este o fetiță de 6 ani ce provine dintr-o familie legal constituită, fiind singurul copil al familiei. Ambii părinți lucrează ca muncitori calificați. Situația materială a familiei este bună, părinții, deși tineri, au reușit să-și achiziționeze o locuință proprie, asigurându-și un trai decent. La venirea în grădiniță, M.A. avea 3 ani și era un copil energic și amuzant, care relaționa cu ceilalți copii și cu adulții din grădiniță.

Venea zilnic cu jucării de acasă, foarte atrăgătoare, ce păreau și chiar erau foarte scumpe, atrăgând în jurul ei un grup considerabil de copii cu care organiza jocuri. De regulă venea foarte devreme, fiind adusă de mama sa care are locul de muncă foarte aproape de grădiniță, la încheierea programului fiind luată de tatăl său care termina programul de lucru înaintea mamei.

Dupa o perioadă de aproape un an, la plecarea de la grădiniță venea întotdeauna altcineva să o ia acasă: o vecina, o colegă de serviciu de-a mamei, un alt copil mai mare. De fiecare dată, fetița avea reacții de respingere, întrebând invariabil de ce nu a venit să o ia mama sau tata.

Observând reacțiile fetiței, mi-am pus întrebări în legătură cu cauza care le generează, propunându-mi să urmăresc și alte aspecte ale comportamentului. De la început am observat că aducea în continuare jucării, dar nu se mai manifesta ca lider în organizarea jocurilor, abandonându-le în grija celorlalți, ulterior am constatat că era mai tot timpul abătută, răspundea doar când era solicitată fără să se concentreze să răspundă corect, avea o privire neexpresivă, "în gol", de multe ori.

Fetița manifesta slab interes pentru ce se întâmpla în jurul ei fiind neatentă, neinteresată, mobilizându-se greu în activitatea grupei. Devenise superficială în efectuarea unor sarcini, având rar impulsul de a se face remarcată, fiind surprinsă uneori de întrebările adresate personal, ca și când nu ar fi auzit.

Apropiindu-mă de M.A. și vorbind cu ea, am întrebat-o dacă se simte bine, dacă este cumva bolnavă, aceasta mi-a răspuns că nu este bolnavă, că nu a fost la doctor, ci că este foarte supărată pe părinții ei. Insistând mai mult, am aflat că aceștia sunt mai mult plecați, că ea îi vede doar seara târziu, și atunci se ceartă. Credea că se ceartă din cauza ei și că nu o mai iubesc.

Revolta copilului M.A., senzația că nu este iubită, a dus la diminuarea comunicării și la blocaj. Pentru că mama avea locul de muncă aproape de grădiniță, am căutat-o într-o pauză și am purtat o discuție cu aceasta în legătură cu problemele copilului, aducându-i la cunoștință ceea ce am observat.

Nu a fost surprinsă de cele auzite motivându-mi că și acasă este foarte liniștită, punând toate aceste manifestări pe seama cumințeniei. Nu a observat că fetița sa suferă, motivând că ambii părinți s-au străduit să-i aducă tot ce și-a dorit: jucării, haine frumoase, dulciuri.

Am discutat și cu tatăl fetiței, jenat de faptul că problemele lor de familie au devenit oarecum publice. I-am explicat că pe mine ca persoană privată nu mă interesează anumite aspecte, dar ca educatoare mă interesează în măsura în care acestea afectează evoluția copilului. Și acesta mi-a confirmat că au ceva probleme, dar se vor strădui să le depășească.

Pe parcursul programului de la grădiniță, am urmărit în mod special evoluția fetei, încurajând-o să comunice, să participe la jocuri, în care de cele mai multe ori i-am repartizat un rol important, la activitățile comune precum și la cele recreative, stimulând-o, laudând-o. La un moment dat când am parcurs tema "Munca părinților mei" am aflat de la ea câte lucruri știa despre părinții ei și despre munca lor, cât de mult îi aprecia.

La serbarea de 8 Martie, a pregătit pe lângă darul pentru mama și un desen pe care a spus că îl va dăruia tatălui său când va ajunge acasă. Întrebată ulterior cum a primit tatăl cadoul, mi-a povestit că s-a bucurat foarte mult și el, i-a citit o poveste ca răsplată. Era vizibilă îmbunătățirea relațiilor de comunicare de acasă, pentru că M.A. începuse să redevină copilul tonic și implicat în viața grupei.

Oricât de mult ne-am strădui să-i oferim copilului nostru compensații materiale, faptul că nu poate să-ți împărtășească sentimentele s-au să primească sprijinul necesar atunci când are nevoie, îl doare, îl face să-și piardă încrederea în adulți și se închide într-o lume a lui. Părinții sunt primii care trebuie să stabilească o bună comunicare cu copilul. Găsiți un loc atât în inima și în casă, unde nimic și nimeni să nu vă deranjeze atunci când vreți să comunicați cu copilul!

Prof. Miercan Georgiana Nicoleta

Bibliografie:

1. Ion Ovidiu Pănișoară - "Comunicarea eficientă", Editura Polirom-Iași

Sfaturi pentru părinți-lucrare tipărită de către Reprezentanța UNICEF în România, în cadrul programului Educație parentală în învățământul preșcolar

MATEMATICA PENTRU ELEVII ISTETI

9 întrebări pentru copii isteți

Întrebările ce urmează nu necesită cunoștințe deosebite. La acestea poate răspunde și un copil de clasa a III-a, care este familiarizat cu cele patru operații matematice. Toate sunt întrebări de verificare a istețimii și a atenției. Pentru a da răspunsul corect, citiți cu atenție întrebarea, chiar și de două ori, și nu va grăbiți să dați răspunsul dacă nu sunteți siguri că este cel corect.

1. Este posibil ca suma a două numere să fie egală cu una dintre ele? Care sunt acele numere?
2. Găsiți două numere întregi care înmulțite între ele să dea 17.
3. Dacă adunăm de trei ori câte opt vom obține o sumă egală cu 24. Găsiți alte trei cifre identice prin adunarea cărora să obțineți tot 24.
4. Nouă ori nouă fac optzeci și unu. Lei pe opt și mai pui unu. Cât fac?
5. Ce vârste trebuie să aibă două persoane, pentru ca una să fie de șase sute de ori mai în vârstă decât cealaltă și firește ambele să fie în viață?
6. Dacă o rață și jumătate, într-o zi și jumătate, fac un ou și jumătate...câte ouă vor face trei rațe în trei zile?
7. Cunoscut două numere cuprinse între 1 și 10. Dacă adaug primului 1, iar celuiilalt îi scad 1, ele devin egale; dacă însă din primul scad 1, iar celui de-al doilea îi adaug 1, unul dintre numere devine de două ori mai mare decât celălalt. Care sunt cele două numere?
8. Găsiți patru feluri de a exprima numărul 100, folosind câte cinci cifre identice și semne aritmetice (fără ridicarea la putere).
9. Valentin, Vasilică și Marinică au jucat în total trei partide de șah. Câte partide au jucat fiecare?

Răspunsuri

1. Desigur, atunci când unul dintre numere este zero.
2. 17×1 . De altfel, orice număr înmulțit cu 1 va da produsul egal cu el înmulțit.
3. $22 + 2 = 24$
4. $81 - 8 + 1 = 74$
5. Prima persoană are o lună și a doua are 50 de ani. Anul are 12 luni, de unde $12 \times 50 = 600$.
6. Șase ouă.
7. Numerele sunt 5 și 7.
8. Cu cinci cifre de unu: $111 - 11 = 100$
Cu cinci cifre de trei: $33 \times 3 + 3/3 = 100$
Cu cinci cifre de cinci există două posibilități:
 $(5 \times 5 \times 5) - (5 \times 5) = 100$
 $(5 + 5 + 5 + 5) \times 5 = 100$
9. Fiecare a jucat câte două partide, astfel: Valentin cu Vasilică, Valentin cu Marinică, apoi Vasilică cu Marinică.

Rezolvă următoarele probleme de matematică. Cu grijă și atenție vei reuși să afli rezultatul corect.

1. Găsește numărul care înlocuiește literele a și b astfel încât următorul număr să fie divizibil cu 36:

19a9b

Există două soluții posibile.

2. Mi-am pierdut portofelul și nu îmi amintesc câți bani aveam în el, dar îmi amintesc că prima dată am cumpărat ceva ce a costat 10% din suma pe care am avut-o. Apoi am observat că al doilea lucru pe care l-am cumpărat a costat tot 10%, dar din ce mi-a rămas. În total am cheltuit 19 lei. Câți bani mai aveam în portofel când l-am pierdut?

3. Un grup de prieteni organizează o petrecere. Nu toți cei care participă aduc și ceva de mâncare, așa că se decide că aceștia să contribuie cu bani. Mimi a cumpărat un anumit număr de plăcinte, Cristi a cumpărat cu una mai multe decât Mimi și Radu a cumpărat cu una mai mult decât Cristi. Ana nu a cumpărat nimic, dar le-a cerut să împartă plăcintele în mod egal și ea le va da bani. Aceștia au împărțit egal bucățile de placintă, obținând 12 bucăți, fiecare costând câte 1 leu. Cât va trebuie să primească sau să plătească fiecare dintre ei?

4. Dacă 3 operatori pot răspunde la 120 de apeluri telefonice în jumătate de oră, de câți operatori este nevoie pentru a răspunde la 560 de apeluri într-o oră?

5. Am cules câteva mere dintr-un pom și le-am pus în coș, apoi le-am dus prietenilor mei. Am mâncat un măr, apoi am dat o treime din merele care mi-au rămas prietenului mei Mihai. Am mers apoi la Alex și pe drum am mai mâncat două mere. I-am dat lui Alex jumătate din merele care mi-au rămas. După aceea am plecat la Matei și i-am dat 10 din merele rămase. La final am rămas cu un măr pe care l-am mâncat. Câte mere au fost în coș?

Răspunsuri

1. 19692 sau 19296. Un număr este divizibil cu 36 dacă este divizibil cu 9 și 4. Nouă și patru au următoarele caracteristici. 1) Un număr este divizibil cu 4 dacă ultimele două cifre – uită-te la ele că la un număr în sine- sunt divizibile cu 4. 2) Un număr este divizibil cu 9 dacă suma cifrelor este divizibilă cu 9. Drept urmare, litera b poate fi înlocuită cu 2 sau 6, din moment ce 92 și 96 sunt divizibile cu 4.

2. 81 de lei, rămași din 100 de lei.

3. 12 bucăți au costat 12 lei, Mimi a cumpărat 3, Cristi a cumpărat 4 și Radu a cumpărat 5. Astfel, pentru a împărți cheltuielile Ana ar trebui să îi dea lui Mimi 1 leu, iar Radu 2 lei. Asta înseamnă că fiecare a cheltuit câte 3 lei pentru plăcinte.

4. 7

5. 37

Profesor Căciulă Gheorghe

MATEMATICĂ DISTRACTIVĂ

Matematica distractiva nu este un abecedar matematic. Ea se adreseaza unor elevi mai mari sau mai mici, dar inarmat cu notiuni de baza, intervenind cu unele explicatii doar acolo unde dificultatile de intelegere le cer imperios.

Dificultatea problemelor poate creste pe masura ce judecata elevilor devine mai ascutita.

Problema

In camera la bunica, au intrat cativa soricei si s-au asezat in colturile camarii. Cati soricei au intrat in camera daca fiecare soricel vede cate 3 soareci?

Educatoare Esanu Marioara Antonita

Problema 1 “Frunza de nufar”

Pe luciul apei unui lac a aparut o frunza de nufar. Ea se dezvolta dublandu-si zilnic suprafata, astfel ca, dupa 30 de zile acopera lacul pe toata intinderea lui. Dupa cate zile frunza de nufar a acoperit lacul numai pe jumatate?

Raspuns: 29 zile

Problema 2 “Legaturi de rudenie”

Miron este fiul surorii tatalui fiicei fratelui mamei lui Mariuca, dar mama Mariuca nu este sora cu mama lui Miron.

Ce relatie de rudenie este intre Mariuca si Miron.

Invatator Esanu Pavel

MAXIME ȘI CUGETĂRI

Istoria este martorul care confirmă trecerea timpului; iluminează realitatea, vitalizează memoria, oferă călăuzire în viața de zi cu zi și ne aduce știri din antichitate.

Cicero despre istorie

Istoria este un ghid de navigare prin vremuri periculoase. Istoria este ceea ce suntem și de ce suntem așa cum suntem.

David C. McCullough despre istorie

Istoria este o întrecere între educație și catastrofă.

H.G. Wells despre istorie

Istoria este un pachet de minciuni despre evenimente care nu s-au întâmplat, spusă de oameni care nu au fost acolo.

George Santayana despre istorie

Istoria este un instrument folosit de politicieni pentru a-și justifica intențiile.

Ted Koppel despre istorie

Istoria este o galerie de tablouri în care sunt puține originale și multe copii.

Alexis de Tocqueville despre istorie

Istoria este punerea în scenă a unui ritual pe o scenă permanentă și universală; și comemorarea sa veșnică.

Norman O. Brown despre istorie

Istoria nu este acumularea evenimentelor de orice fel care s-au întâmplat în trecut. Este știința societăților umane.

Fustel de Coulanges despre istorie

Istoria este tulpina științelor sociale.

C. Wright Mills despre istorie

Istoria, pe scurt, este o analiză a trecutului cu scopul de a înțelege prezentul și de a ne călăuzi comportamentul în viitor.

Sidney E. Mead despre istorie

Istoria este un pact între cei morți, cei vii și cei nenăscuți încă.

Edmund Burke despre istorie

Profesor Mariana Bufneru

DRAGOBETE SĂRUTĂ FETE!

La 24 februarie, în fiecare an, în ziua când ortodoxia evocă întâia și a doua aflare a Capului Mergătorului înainte și Botezătorului Ioan, spiritualitatea populară românească celebrează Dragobetele, sărbătoare cu tradiție milenară.

Denumirea de origine slavă apare în Evul Mediu mijlociu în mai multe variante - Vobrilenia, Rogobete, Bragobete, Bragovete - unele foarte apropiate celei de astăzi, care, probabil, sub influența unor caracteristici ale petrecerii, s-a impus pe arii extinse mai ales în sud-estul țării. Cuvintele dragii și biți, care se traduc în românește prin expresia a fi drag, stau la baza formării termenului (<http://www.observatordebacau.ro/2009/02/24/dragobetele-vrajit-orul-iubirii-la-romani> -08.02.2010).

observatordebacau.ro/2009/02/24/dragobetele-vrajit-orul-iubirii-la-romani -08.02.2010).

Cea de-a doua ipoteză explică apartenența sa ca provenind din limba dacilor: trago, care înseamnă țap (țapul simboliza fecunditatea, puterea de procreare), și bete, confundat cu latinul pede/s, adică picioare. Cu timpul, vorbirea evoluează, forma și sensurile cuvintelor schimbându-se: trago devine drago, iar pede ajunge bete (cingătoare), adică Dragobete. (<http://www.crestinortodox.ro/datini-obiceiuri-superstii/dragobetele-sarbatoarea-iubirii...> 08.02.2010).

Folcloriștii de la sfârșitul veacului al XIX-lea și din prima jumătate a următorului au mai înregistrat pentru această sărbătoare și alte denumiri justificate prin caracteristicile ei sau prin perioada când ea are loc: Ioan Dragobete, Cap de Primăvară, Cap de Vară întâi, Drăgostitele, Șantion de Primăvară, Dragomir-Florea sau Granguru, Logodna sau însoțitul Păsărilor, Logodnicul Păsărilor, Ziua îndrăgostiților, Năvalnicul.

Până pe la jumătatea secolului trecut, satele românești țineau această festivitate la 24 și 28 februarie, sau la 1 și 25 martie, după cum relatează cu argumente cercetătorul Ion Ghinoiu în volumul Zile și nopți. Mai frecventă, data de 24 februarie se impune în cele din urmă și nu întâmplător, marcând începutul anului agricol.

Indiferent când are loc această petrecere populară, ea semnifică venirea primăverii, când natura se trezește, reînviind în același timp și iubirea. Păsările sedentare și cele migratoare -atunci când sărbătoarea era pe 25 martie, se împerechează, se logodesc, după care pornesc în căutarea cuiburilor de anul trecut sau încep construirea altora. Se credea că pasărea care rămânea nelogodită, adică fără pereche, de Dragobete, trăiește singură până anul viitor, în aceeași perioadă, și nu scoate pui.

Omul participă și el la bucuria naturii, nu numai sufletește: își hrănește mai bine orășaniile din ogradă sa și aruncă mai mulți pumni de grăunțe și păsărilor cerului, care cîrănesc vesele în arborii din grădina casei.

Această dată este pentru țărănul român ca și duminica, o zi sfântă, nelucrătoare; doar treburile mărunte - curățenia în casă, pregătirea hranei, aranjarea vitelor în adăposturi - erau permise. Tradiția interzicea sacrificarea oricărui animal acum, pentru a nu strica bucuria împerecherilor.

Cu timpul, obiceiul logodirii zburătoarelor, preluat de la omul precreștin, este continuat din generație în generație până astăzi, având la bază o motivație profundă, pentru că păsările erau privite ca mesagere ale zeilor: cuvântul grec pasare înseamnă mesaj al cerului. (Bogdan Ioan Stanciu, Asociația Altermedia, „Dragobete: Sărbătoarea dragostei la români”, studiu preluat din revista Arta de a trăi).

Tradiția populară a creat în legătură cu această sărbătoare un mit în centrul căruia se află Dragobete ca o divinitate autohtonă, similară lui Cupidon/Amor (zeul roman al dragostei), sau Eros (zeul iubirii în mitologia greacă).

Prin urmare, perceput în vremea dacilor ca un pețitor sau naș care oficia din cer nunta tuturor animalelor, ajunge, de-a lungul veacurilor, Zeul dragostei în jurul căruia se creează o întreagă mitologie.

Dragobetele, considerat fiul Babei Dochia și cumnat cu eroul vegetațional, sărbătorit în sambăta Floriilor, Lazăr, sălășluiește mai mult prin păduri și este închipuit ca un flăcău voinic și frumos, care ia mințile fetelor și nevestelor

tinere.

Spre deosebire de Sfanțul Valentin din tradiția catolică, sărbătorit pe 14 februarie (Valentine's Day), care este blajin, el se manifestă ca o fire iute, neastâmpărată; Maica Precista l-a metamorfozat într-o plantă care poartă numele de năvalnic (un soi de ferigă), drept pedeapsă că și ei i-a încurcat cărările.

Fiind un zeu al bunei dispoziții, de ziua lui au loc petreceri, din care cauză această sărbătoare era așteptată în trecut cu nerăbdare în mediul rural, mai ales de către tineri de a căror veselie răsunau satele românești, unde se auzea ca un îndemn la dragoste zicala Dragobetele sărută fetele!

Nu toate obiceiurile acestei sărbători erau aceleași peste tot. Cele mai comune tradiții spun că în această zi, tinerii și tinerele, gătiți în frumoase costume, dacă timpul permitea, se strâneau în vatra satului, în fața bisericii sau într-un alt loc anume cunoscut de toți, și plecau în grup prin pădure sau pe câmpuri ca să facă Dragobetele. Băieții strâneau lemne uscate și aprindeau focuri în jurul cărora se distrau: cântau, se jucau, glumeau, schimbau vorbe de dragoste, mâncau, beau, chiuiau. Fetele culegeau ghiociei, viorele, călțunei, pe care îi puneau în buchețele la icoane, pentru a-i păstra până la Sânziene (Drăgaica, 24 iunie), când le aruncau într-o apă curgătoare sau le foloseau în descântecele de dragoste.

Când timpul era nefavorabil, tinerii petreceau la o casă, asistați și de vârstnici, în credința că cei care participau la această sărbătoare sunt feriți de boli, mai ales de febră, și ajutați de către Dragobete în obținerea unor recolte mai mari în anul respectiv. Cu acest prilej, comunitatea sâtească mai află, printre altele, și ce nunți au loc în perioada viitoare.

În timpul distracțiilor de Dragobete, tinerii se împrieteneau, își găseau perechea, ca și păsările, încheiați logodne ludice pentru un an de zile - de multe ori acestea deveneau pentru totdeauna. Se credea despre cei care nu participau la aceste manifestări tradiționale, nu se sărutau, sau nu-și găseau un partener, că tot anul nu se vor îndrăgosti și nu vor fi fericiți. Chiar și femeile căsătorite căutau să atingă, cu mâna doar, un bărbat din alt sat, pentru ca să fie vesele și drăgăstoase.

Dragobetele este purtătorul de noroc și ocrotitorul îndrăgostiților. Cu toate acestea, el pedepsea fetele care îndrăzneau să lucreze de ziua lui. Unele o luceau intenționat și luau drumul pădurii pentru a-l întâlni și, cu această ocazie, să primească sentința, adică să fie nevoite a se lăsa iubite de el.

Tradițiile și credințele menționate mai sus sunt cam aceleași pe întreg teritoriul românesc, având totuși anumite particularități locale. Sunt altele însă cunoscute pe zone geografice mai restrânse.

În sudul țării, ca de exemplu în Mehedinți, este practicat obiceiul știut sub numele de Zburătorii. La întoarcerea de la petrecerile care aveau loc pe câmpuri sau prin poienile pădurii, fiecare față alerga urmărită de câte un băiat. Dacă acesta o ajungea - de cele mai multe ori se lăsa prinsă - ea îl săruta în văzul tuturor, ceea ce semnifica logodna simbolică a celor doi pentru un an sau, cine știe, pentru toată viața. (Ștefan Olteanu, Dragobetele, vrăjitorul iubirii la români, <http://www.observatordebacau.ro>, 2009/02-24/dragobetele-vrajitorul-iubirii-la-romani..., 08.02.2010).

În alte părți este cunoscut un obicei care la noi are loc, sub altă formă, în ajun de Rusalii, acela al înfrățirii și însurărilor. Tinerii de același sex, doi câte doi, în ziua de Dragobete își crestează în formă de cruce brațul după care își suprapun tăieturile, devenind astfel frați de cruce, respectiv surori de cruce. (Mădălina Marcu, Despre Dragobete, <http://www.Scoala.ro/dragobete.html>, 08.02.2010).

Se mai spune, își amintește cu nostalgie țața Ileana N. Plăiașu, pensionară de 75 de ani (data informării: 4 februarie 2010), din comuna Vlădești, județul Argeș, că demult, tare demult, Asociația folcloriștilor argeșeni,, Constantin Râciulescu-Codin”

Dumnezeu a observat că pe pământul unde locuim noi astăzi era multă dușmănie și numeroase familii se desfac, între tineri lipsește armonia de altădată. Pentru aceasta, l-a trimis din Cer pe Dragobete ca să-i determine pe oameni să se iubească precum păsările în prag de primăvară, când e ziua lor, adică pe 24 februarie. De atunci, la această dată se sărbătorește acest voinic, pentru că el a readus dragostea între români.

Două bătrâne, Mița (Maria) I. Cicu, de 98 de ani, și Didona N. Făgărășanu, de 69 de ani, pensionare (data informării: 10 februarie 2010), tot din Vlădeștii Muscelului, ne relatează cu fermitate că în ziua lui Dragobete, păsările se logodesc și nu lucrează:

- Maică, niciun fir de pai nu ridică ele pentru a-și repara cuibul, în această zi - ne spune cea mai în vârstă.
- După această sărbătoare încep așa ceva. A doua zi, ca să nu rămăie singure tot anul și să scoată pui - continuă cealaltă.

Tot de la cele două informatoare aflăm că de Dragobete nu se muncește și pentru faptul că e rău de urs. Acesta iese din bârlog și atacă animalele domestice ale celor care nu respectă sărbătoarea.

Au loc, în unele sate, cu prilejul zilei de Dragobete, unele practici de cosmetică populară.

Dacă se desprimăvăra de timpuriu, fetele din Bucovina culegeau flori de fragi pe care le puneau proaspete sau uscate în lăutoare, în timp ce rostesc vorbele:

Flori de fragă

Din luna lui Faur,

La toată lumea să fiu dragă,

Urăciunile să le desparți!

(Ștefan Olteanu-op. cit.)

Se mai obișnuia ca în dimineața zilei de Dragobete, fetele și nevestele de curând căsătorite să strângă apa născută din surâsul zânelor, adică din ultimele rămășițe de zăpadă, zăpada zânelor, și din rouă de pe florile de primăvară, de preferat cele de fragi, pentru a-și spăla fața și părul, ca să fie mai plăcute. (Tradiții de Dragobete, Centrul Județean pentru Conservarea și Promovarea Culturii Tradiționale Argeș ziarul „Prahova”, <http://www.ziarulprahova.ro/știri/realitatea- zilei/33852/tradiții-de-dragoste>, 08.02.2010).

Așa cum le-am prezentat - și nu pe toate, pentru că mai sunt - obiceiurile de Dragobete, așteptate cândva cu bucurie, au fost în cea mai mare parte uitate, păstrându-se doar în amintirea bătrânilor.

Este o sărbătoare instructiv-educativă, cu prilejul căreia tinerii leagă prietenii, își fac între ei jurăminte că nu se vor supăra sau minți unul pe altul cel puțin un an, se distrează frumos prin cântece și dansuri, prin glume și vorbe plăcute, își adresează urări de sănătate și fericire și chiar fac schimb de cadouri.

Avem deci toate motivele ca și de acum înainte, pe 24 februarie, în fiecare an, să mergem la câmp sau în pădure să culegem flori, să ne veselim, să întâmpinăm astfel primăvara, iubindu-ne unii pe alții.

Acest lucru impune intelectualilor, cadrelor didactice mai ales, celor care lucrează în domeniul răspândirii culturii în mase, să popularizeze, în rândul tinerilor îndeosebi, această tradiție milenară, atât de frumoasă și educativă.

Acum, când Dragobetele autohton riscă să fie uitat cu desăvârșire, fiind înlocuit cu Sfântul Valentin, în special la orașe, corespondentul său catolic occidental, care nu are nicio legătură cu spiritualitatea românească!

Dar..., spună unii orice ar spune, Dragobetele nostru este mai frumos, iar mitologia creată în jurul lui, mult mai bogată, își are rădăcinile în cultura strămoșilor noștri daco-traci.

Să iubim, deci, românește!

Profesor Dragoș Constantin I. Stroe

Tratarea diferențiată a elevilor

Scopul tratării diferențiate:

- a) scop imediat - eliminarea cerlei a unor rămăneri în urmă la învățătură;
- b) scop final sporirea, randamentului școlar și (în perspectivă) profesional.

II. Trăsături:

- diferențierea se traduce prin modelarea atitudinii inegale față de învățătură;
- prin tratare se creează premisele unui învățământ eficient;
- are efect ameliorativ;
- reprezintă „cheia” succesului școlar.

III. Puncte de plecare:

Stabilirea:

A. Rangului elevului:

- se stabilește cu o oarecare „rezervă” în raport cu nivelul clasei, al grupei, al individului;
- necesită o informare obiectivă a cadrului didactic asupra nivelului de pregătire a elevului sau eșantionului, respectiv:
- sistemul de referință va fi programa școlară;
- se vor utiliza criterii precise de apreciere a diferențelor ca valoare;
- necesită o evidență a greșelilor tipice, pe discipline.

B. Clasei de nivel:

- se va forma în urma unei testări riguroase.

C. Grupei de nivel:

- după natura lacunelor;
- după coeficientul de inteligență;
- după interesul față de învățătură;
- se face periodic.

IV. Forme ale muncii diferențiate:

A. Fișele de diferențiere pot cuprinde:

- dozarea diferențială a volumului de lucru în cadrul aceleiași sarcini didactice;
- amplificarea treptată a sarcinilor didactice;
- enunțarea de sarcini total diferite fiecărei grupe de nivel.

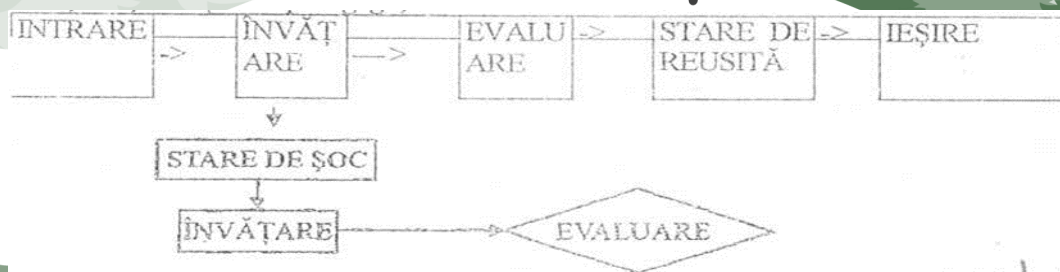
B. Fișa comună de evaluare a cunoștințelor:

- se vor reține lacunele, în vederea organizării unor exerciții diferențiate de recuperare în activitățile viitoare.

C. Tratarea individuală

Eșecul școlar- (modul pedagogic)

Profesor: Iliescu Dorel

Natura, prietena mea

„O zi de-ar fi a mea pădurea..!”

înv. Maria Ilincescu înv. Dorel Ilincescu

Școala Generală Vlădești, Argeș

În cadrul acestui proiect am urmărit dezvoltarea tridimensională a personalității elevilor: cognitivă, afectivă și participativă, propunându-ne următoarele seturi de competențe: cognitive (cunoștințe despre mediul înconjurător - pădurea; forme de poluare, poluatori, protecția pădurii), afective (participarea cu suflet, prietenie și dăruire în lumea pădurii) și participative (implicarea și susținerea nemijlocită a ideilor și principiilor ecologiste, formarea unei atitudini civice corecte).

„Cine calcă și strivește frunzele unei plante nu e în stare să iubească nici pe oameni”, John Ruskin.

Din punct de vedere geomorfologic, teritoriul comunei Vlădești este situat în grupa regiunilor piemontane înalte, deluroase. Suprafața comunei este o vale largă, deschisă la nord și sud, având ca limite dinspre vest și est culmile împădurite.

Pădurea este minunată și are un farmec aparte, elevii claselor I-IV, prin natura mediului în care trăiesc, „Cade pădurea pe sat”, sunt mult mai aproape de pădure, cunoscând tainele și vocile ei.

Rostul proiectului „O zi de-ar fi a mea pădurea” devine astfel ocrotirea, protejarea și păstrarea pădurii în forma ei naturală.

Plasându-ne în mijlocul pădurii am avut ocazia să derulăm un scenariu reafirmând codul necris al acesteia, înțelegând pădurea, o putem ajuta, îi putem respecta faună și floră diversă, profitând de oază bogată din jur și câpătând recunoștință și respect pentru această adevărată prietenă a omului. Am urmărit realizarea următoarelor obiective: să cunoască locația, limitele și vecinii, formându-și reprezentări corecte privind orientarea geografică a comunei Vlădești; să cunoască unele elemente componente ale „lumii verzi”, plante, animale, tipuri de sol, temperatură, climă, prin activități extracurriculare de educație ecologică; să sesizeze și diferențieze stadiile de dezvoltare a vegetației și rolul mediului natural în întreținerea vieții; să selecteze și să comenteze unele fragmente din operele literare al căror mesaj se reflectă la acțiunile protectoare/distrugetoare ale omului în raport cu natura; să motiveze necesitatea protecției pădurii de către om și să-și asume responsabilități de îngrijire și ocrotire a ei.

Activități desfășurate:

- Instruirea tuturor participanților (elevi, părinți, colaboratori, în privința desfășurării proiectului);
- Stabilirea sarcinilor concrete pe grupe de elevi și identificarea modului de organizare și înregistrare a observațiilor culese în mijlocul pădurii;
- Vizită la Ocolul Silvic Anmoasa - prezentarea suprafeței, rețelei hidrografice, climatului, vegetației forestiere, a celor șapte unități de producție, a celor cinci districte cu 27 de cantoane, a limitelor pe văi sau culmi; observarea florei și faunei spontane din zona râului Bratia; desfășurarea concursului „Vlădicii ecologiști în acțiune” (cu participarea inginerului silvic, Păuna Ion);
- Studiu de caz: „Nu aprindeți focul în pădure!”
- Drumeție la pădurea Vlădești - perceperea spațiului, formelor, distanțelor, culorilor acesteia; determinarea zonei de locuit al fiecărui copil de pe punctul cel mai înalt al dealurilor; explicarea tuturor denumirilor: Valea Bahnei, Valea Ursului, Valea Mică, Valea lui Negru, Valea Bisericii, Valea Lazului

(fiecare această parte având legendă proprie); joc sportiv pe terenul de sport al satului;

- „Arborele, esența vieții” - pepiniera Vlădești; plantare de puieți; îngrijirea soarelui; amplasarea unor afișe de avertizare împotriva poluării, distrugerii și deteriorării puieților;
- Joc de orientare în pădure - „Alege traseul corect!”, întrecere pe grupe, având ca limită cel mai înalt punct al pădurii Vlădești - Râpa Păcuraru;

Concluzii: în calitate de coordonatori de proiect, considerăm că această acțiune a avut un real succes, cei 44 de elevi având posibilitatea să se apropie de pădure, s-o cunoască, s-o înțeleagă, s-o iubească și s-o protejeze.

Nimic nu este mai plăcut decât să simți bucuria din ochii copiilor la realizarea unor activități atractive precum și impresiile deosebite acumulate de aceștia.

10/1

Natura, prietena mea

„O zi de-ar fi a mea pădurea..!”

înv. Maria Ilincescu înv. Dorel Ilincescu

Școala Generală Vlădești, Argeș

I

În cadrul acestui proiect am urmărit dezvoltarea tridimensională a personalității elevilor: cognitivă, afectivă și participativă, propunându-ne următoarele seturi de competențe: cognitive (cunoștințe despre mediul înconjurător - pădurea; forme de poluare, poluatori, protecția pădurii), afective (participarea cu suflet, prietenie și dăruire în lumea pădurii) și participative (implicarea și susținerea nemijlocită a ideilor și principiilor ecologiste, formarea unei atitudini civice corecte).

„Cine calcă și strivește frunzele unei plante nu e în stare să iubească nici pe oameni”, John Ruskin.

Din punct de vedere geomorfologic, teritoriul comunei Vlădești este situat în grupa regiunilor piemontane înalte, deluroase. Suprafața comunei este o vale largă, deschisă la nord și sud, având ca limite din spre vest și est culmile împădurite.

Pădurea este minunată și are un farmec aparte, elevii claselor I-IV, prin natura mediului în care trăiesc, „Cade pădurea pe sat”, sunt mult mai aproape de pădure, cunoscând tainele și vocile ei.

Rostul proiectului „O zi de-ar fi a mea pădurea” devine astfel ocrotirea, protejarea și păstrarea pădurii în forma ei naturală.

Plasându-ne în mijlocul pădurii am avut ocazia să derulăm un scenariu reafirmând codul nescris al acesteia, înțelegând pădurea, o putem ajuta, îi putem respecta faună și floră diversă, profitând de oază bogată în jur și câștigând recunoștință și respect pentru această adevărată prietenă a omului. Am urmărit realizarea următoarelor obiective: să cunoască locația, limitele și vecinii, formându-și reprezentări corecte privind orientarea geografică a comunei Vlădești; să cunoască unele elemente componente ale „lumii verzi”, plante, animale, tipuri de sol, temperatură, climă, prin activități extracurriculare de educație ecologică; să sesizeze și diferențieze stadiile de dezvoltare a viețuitoarelor și rolul mediului natural în întreținerea vieții; să selecteze și să comenteze unele fragmente din operele literare al căror mesaj se reflectă la acțiunile protectoare/distrugătoare ale omului în raport cu natura; să motiveze necesi-

tatea protecției pădurii de către om și să-și asume responsabilități de îngrijire și ocrotire a ei.

Activități desfășurate:

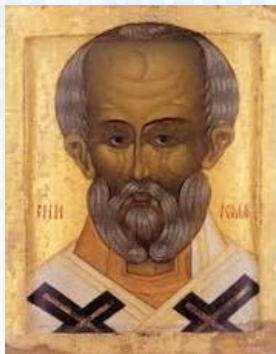
- Instruirea tuturor participanților (elevi, părinți, colaboratori, în privința desfășurării proiectului);
- Stabilirea sarcinilor concrete pe grupe de elevi și identificarea modului de organizare și înregistrare a observațiilor culese în mijlocul pădurii;
- Vizită la Ocolul Silvic Amnoasa - prezentarea suprafeței, rețelei hidrografice, climatului, vegetației forestiere, a celor șapte unități de producție, a celor cinci districte cu 27 de cantoane, a limitelor pe văi sau culmi; observarea florei și faunei spontane din zona râului Bratia; desfășurarea concursului „Micii ecologiști în acțiune” (cu participarea inginerului silvic, Păuna Ion);
- Studiu de caz: „Nu aprindeți focul în pădure!”
- Drumeție la pădurea Vlădești - perceperea spațiului, formelor, distanțelor, culorilor acesteia; determinarea zonei de locuit al fiecărui copil de pe punctul cel mai înalt al dealurilor; explicarea tuturor denumirilor: Valea Bahnei, Valea Ursului, Valea Mică, Valea lui Negru, Valea Bisericii, Valea Lazului (fiecare această parte având legendă proprie); joc sportiv pe terenul de sport al satului;
- „Arborele, esența vieții” - pepiniera Vlădești; plantare de puieți; îngrijirea soarelui; amplasarea unor afișe de avertizare împotriva poluării, distrugerii și deteriorării puieților;
- Joc de orientare în pădure - „Alege traseul corect!”, întrecere pe grupe, având ca limită cel mai înalt punct al pădurii Vlădești - Râpa Păcuraru;

Concluzii: în calitate de coordonatori de proiect, considerăm că această acțiune a avut un real succes, cei 44 de elevi având posibilitatea să se apropie de pădure, s-o cunoască, s-o înțeleagă, s-o iubească și s-o protejeze.

Nimic nu este mai plăcut decât să simți bucuria din ochii copiilor la realizarea unor activități atractive precum și impresiile deosebite acumulate de aceștia.

Profesori:
Mariana și Dorel Hincescu

Sarbatoarea Sfantului Ierarh Nicolae

Puțini creștini cunosc amănunte privind viața și slujirea lui, însă credem că toți știu că el este „Moșul” care aduce daruri la copii, în noaptea de 5 spre 6 decembrie, punându-le discret în ghetuțe sau bocanci... Că el este sfântul blând și bun care privește cu dragoste către toți din icoana sa, icoană prezentă nu numai în biserică, ci și în casele creștinilor râvnitori.

Se naște în 270 în Patara Lichiei, în sud-vestul Turciei de azi, ca singurul copil al evlavioșilor Teofan și Nona. În creșterea sa creștină a beneficiat, alături de educația părinților și de îndrumările unui unchi distins, Nicolae – episcop al locului, care, la momentul potrivit, îl va hirotoni preot. Vrednicia sa l-a făcut cunoscut tuturor. În scurtă vreme va fi rânduit episcop în Mira Lichiei, calitate în care va participa și la sinodul I ecumenic (Niceea - 325), înfruntându-l bărbătește pe ereticul Arie. Unele izvoare spun că, epuizând argumentele verbale, blândul episcop Nicolae a fost nevoit să-i tragă și o palmă încăpățânatului Arie, gest care cu siguranță îl va fi șocat pe năstrușnicul adversar al dreptei credințe. Din păcate nu l-a și convins, însă, Arie rămânând în rătăcirea lui în continuare.

Mâna dreaptă se găsește acum la Biserica Sf. Gheorghe Nou din București, spre marea bucurie a slujitorilor de aici și a credincioșilor care frecventează acest Sfânt Lăcaș. Iată acum câteva din faptele care, la numele bun de ierarh, i -au adăugat renumele de „Moș Nicolae, aducător de daruri”: cronicile consemnează că încă de mic copil s-a învrednicit de darul facerii de minuni, de aceea el este recunoscut și ca „patron al copiilor”; pe vremea când era la Mira, cu autoritatea sa de episcop, a poruncit să se dărâme capîștea idolească a Artemidei, zeița naturii și a vânătorii, iar aurul rezultat de la „demolări” l-a transformat în ajutoare pentru copiii orfani; în vremea unei secete cumplite, cumpără cu mari eforturi grâu tocmai din Italia, împărțindu-l apoi la săracii înfometați; salvează onoarea unui tată văduv și a celor trei fete ale sale, tată nevoiaș, care din cauza cumplitei săracii era pe punctul de a-și „vinde” fiicele unor bogați amatori de plăceri, spre a-și putea asigura traiul zilnic, fără a conștientiza, însă, că o fac spre a lor pierzare sufletească. Aflând de intenția lui disperată, episcopul Nicolae aruncă noaptea, de trei ori la rând, în casa lor câte o pungă de galbeni.

N-a ținut, iată, banii pentru sine, ci a împlinit pilduitor cuvintele Mântuitorului: „Nu vă adunați comori pe pământ unde molia și rugina le strică și unde furii le sapă și le fură” (Matei 6, 19)...; „Vindeți averile voastre și dați milostenie; faceți-vă pungi care nu se învechesc, comoară neîmputinată în ceruri, unde fur nu se apropie, nici molie nu o strică...” (Luca, 12, 33).

Astfel, tatăl și fiicele salvați fiind, și aflând cine este binefăcătorul, se aruncă plângând la picioarele lui, mulțumindu-i și numindu-l „înger al cerului!”.

Cunoscându-i, așadar, fie și în linii mari, viața și faptele minunate, să aducem slavă Lui Dumnezeu pentru că l-a chemat pe ierarhul Nicolae între sfinții Săi, iar pe copiii și nepoții noștri să-i îndemnăm întotdeauna ca, după ce primesc daruri de la „Moșu” să vină la biserică să-i mulțumească, zicând o dată cu noi cei mari: „Sfinte Nicolae, îți mulțumim că nu ne-ai uitat nici în acest an! Roagă-te lui Dumnezeu pentru noi!

Profesor
Bunea Madalina

METODA LOTUS ÎN ACTIVITATEA DE PREDARE-ÎNVĂȚARE-EVALUARE

Prof. Balea Ionela Alina

Metoda sau tehnica *Lotus* este o modalitate interactivă de lucru în grup. Ea oferă posibilitatea copiilor de a stabili relații între noțiuni, între cunoștințe, pe baza unei teme principale din care derivă alte opt teme (tot atâtea câte petale are floarea de lotus).

Tehnica *Lotus* pornește de la o temă centrală, în cazul nostru „Ochiul organ de simț” din care derivă 8 teme secundare concretizate în opt idei ce vor deveni teme abordate în activitatea pe grupuri mici:

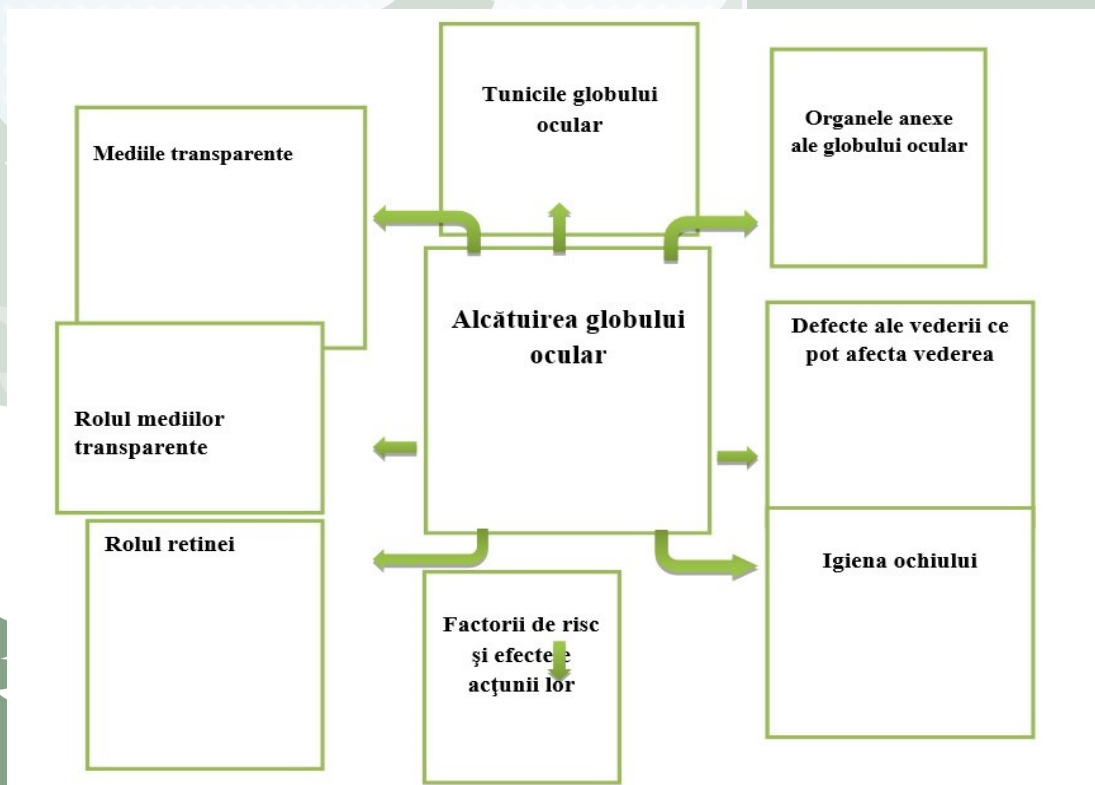
- Tunicile globului ocular
- Mediile transparente
- Organele anexe ale ochiului
- Rolul mediilor transparente
- Rolul retinei
- Defecte ale ochiului ce pot afecta vederea
- Igiena ochiului
- Factorii de risc și efectele acțiunii lor

Este foarte important ca la stabilirea grupurilor de lucru să se țină cont de capacitățile copiilor, de afinitățile dintre ei, astfel încât rezultatul final să fie cel mai bun posibil de obținut.

La fel de important este ca atunci când abordăm o temă complexă prin tehnica *Lotus*, copiii să fie deja familiarizați cu metoda, prin abordarea anterioară a unor teme mai ușoare.

Etapele necesare în demersul tehnicii *Lotus* sunt:

Construirea schemei/diagramei tehnicii de lucru.

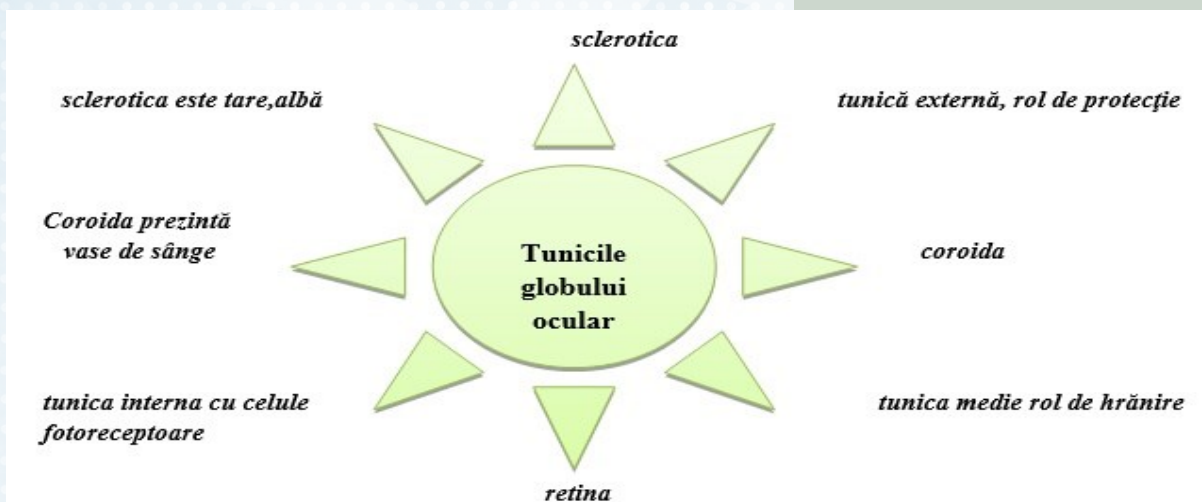
Plasarea temei principale în mijlocul schemei grafice.

Grupa de copii este solicitată să se gândească și să exprime conținuturile/ideile/cunoștințele legate de tema centrală. Acestea se trec de către profesor în pătrările de la 1 la 8 în sensul acelor de ceasornic.

Abordarea celor opt teme derivate din tema principală.

Stabilirea, în grupuri mici, de noi legături/conexiuni pentru aceste teme și trecerea lor în diagramă.

Exemplu:

Prezentarea rezultatelor muncii în grup. Este momentul în care se face analiza produselor activității, respectiv a ideilor emise de către copii, precum și sublinierea ideilor noi, creative care pot avea aplicabilitate.

La stabilirea obiectivelor prioritare în proiectarea unei activități bazate pe tehnica/metoda Lotus se pot utiliza verbele:

- Să conceapă/să construiască;
- Să identifice;
- Să exemplifice;
- Să aplice cunoștințe, deprinderi, priceperi în situații noi;
- Să stabilească asemănări și deosebiri;
- Să utilizeze noțiuni, termeni în contexte noi;
- Să clasifice;
- Să analizeze;
- Să aprecieze acțiuni;
- Să argumenteze rezultatele obținute;
- Să discute cu colegii din grup
- Să accepte puncte de vedere;
- Să aprecieze.

Ca orice metodă didactică și tehnica/metoda Lotus, are avantajele și dezavantajele ei.

Printre avantajele enumerăm:

- Stimularea potențialului creativ al copiilor
- Dezvoltarea unor capacități și abilități: cognitive; de relaționare; de lider de grup; de autoevaluare și autoapreciere.

Dezavantajele metodei/tehnicii țin mai mult de faptul că fiind repartizați în multe grupuri mici este mai greu să fie supravegheați și îndrumați corespunzător. Profesorului îi este greu să își distribuie atenția astfel încât să poată nota fiecare idee lansată de către copii sau să poată corecta informațiile greșite.

BIBLIOGRAFIE:

- Breben, Silvia „Metode interactive de grup, Ghid metodic”, Editura Arves, Craiova, 2002
Preda, Viorica „Învățarea bazată pe proiecte” ed Arvers Craiova 2009

Experimente distractive de chimie realizate cu materiale artisanale

Praful de copt in actiune...

1. Într-o sticlă de plastic (de suc) introdu 100ml oțet. Pregătește alături un balon din cauciuc în care toarnă conținutul unui plic de praf de copt. Fixează capătul balonului de gâtul sticlei și lasă conținutul balonului să cadă peste oțet. De ce balonul se “umflă” singur?

2. În două pahare Erlenmeyer puneți câte 100 ml oțet. În primul adăugați o picătură de cerneală roșie iar în al doilea o picătură de cerneală albastră. Turnați apoi în fiecare conținutul unui plic de praf de copt. Veți obține „valuri de spumă colorată”! Care este explicația?

...Intra in actiune OUL

3. Un ou, se scufundă pe jumătate în oțet sau zeamă de lămâie. Ce se observă după câțva timp? Cum explicați din punct de vedere chimic? Se poate face o legătură între cele observate și apariția cariilor dentare?

4. Alt ou se introduce într-un pahar cu o soluție diluată de acid clorhidric. Oul se va scufunda și se va ridica la suprafață, dând impresia că “înoată”...Ce fenomene fizice și chimice au loc?

...Si cateva metale “chinuite”...

5. Într-o eprubetă cu “saramură” se introduce un cui nou de oțel. Se observă o transformare?

6. Un obiect de argint (monedă, inel) în contact cu suc de ceapă sau cu tomate se înnegrește deoarece acestea conțin sulf care cu argintul formează o combinație de culoare neagră. Ce se întâmplă dacă se cufundă obiectul de Ag în Coca-Cola sau zeamă de lămâie?

FOCUL RECE

O batistă poate rămâne întreagă chiar dacă arde cu flacără.

Cu un clește metalic se prinde de un capăt o batistă înmuiată în apă, apoi în alcool, și i se dă foc. Batista va arde dar, va rămâne întreagă.

Batista a fost muiată în apă, stoarsă bine, apoi imuiată în alcool. Când i s-a dat foc, căldura degajată a folosit pentru uscarea batistei.

Profesor Solomon Monica

ROLUL FAMILIEI IN FORMAREA CARACTERULUI COPILULUI

PROF.INV.PRESCOLAR:BULAC MIHAELA

SCOALA GIMNAZIALA NR.1 VLADESTI

„Eu sunt copilul.Tu tii in mainile tale destinul meu.Tu determini in cea mai mare masura,daca voi reusi sau voi esua in viata.Da-mi, te rog,acele lucruri care sa ma indrepte spre fericire.Educa-ma, te rog,ca sa fiu o binecuvantare pentru lume!”.

(Din Child s Appeal)

Formarea caracterului este un proces complex,contradictoriu,cu desfasurare stadiala si indelungata in timp.Ea incepe din primele zile de viata si dureaza toata viata,cu accente mai mari in etapele timpurii.

Dezvoltarea personalitatii copilului are loc in prezenta si sub influenta a trei mari grupe de factori determinanti,care se afla intr-o relatie de interdependenta si care, in proportii diferite pun in valoare anumite aspecte ale personalitatii.Cele trei mari grupe de factori sunt: ereditatea,mediul,educatia.Familia ocupa locul central in viata copilului: aici el traieste primii ani, afla informatiile initiale,insuseste valorile,incepe sa descopere lumea si pe sine,acumuleaza si simuleaza modele de comportament,care ii determina ulterior personalitatea.

Pentru orice persoana-copil,adolescent,tanar,adult-familia este mediul natural cel mai favorabil pentru formarea,dezvoltarea si afirmarea lui,asigurand conditii de securitate si protectie,atat fizica cat si psihica,in orice perioada a vietii.Cei „sapte ani de acasa”,precum si lipsa lor,marcheaza destinul fiecarui om.Daca in familie nu doar s-a vorbit despre adevar,bine,frumos,dragoste,respect,toleranta ci copilul a si simtit cum e sa fii iubit,a fost obisnuit sa manifeste dragoste fata de cei dragi,sa-i respecte pe cei mai in varsta,sa spuna adevarul,sa aprecieze binele si frumosul,acel copil va creste iubitor,politicos,tolerant,responsabil.

Majoritatea parintilor proiecteaza pentru copiii lor anumite aspiratii si dorinte pe care n-au reusit personal sa le realizeze in viata.Pentru fiecare parinte,copilul constituie un nou viitor.Fara a tine seama de posibilitatile copilului,deseori parintii il considera drept o sansa oferita de destin pentru a nu repeta propriile greseli.

Deci,familia influenteaza caracterul copilului si ii determina evolutia in viata!

Bibliografie:Allport,G.,Structura si dezvoltarea personalitatii,E.D.P.,Buc.1981

IMPORTANTA POVESTILOR/CARTILOR IN ACTIVITATILE PRESCOLARE

**Prof.înv preșcoar: Dica
Hristu Elena**

"Toți oamenii mari au fost mai întâi copii, dar puțini dintre ei își mai aduc aminte."

Antonie De Saint- Exupery

„ Cartile ne sunt prieteni statornici. Ne sunt sfetnici si nu ne contrazic. Cărțile care ne plac sunt si urne pline de amintiri”

Mihail Sadoveanu

În povești acțiunea se desfășoară în cadrul unor peisaje fantastice, personajele prezentate având de cele mai multe ori puteri supranaturale.

Povestirea este tot o metodă tradițională care prezintă texte literare cu caracter realist, științific sau fantastic și este folosită în anumite momente ale procesului instructiv-educativ.

Poveștile au importantul rol de a dezvolta creativitatea și imaginația copilului, el putând să participe indirect la aventurile personajelor prezentate în paginile cărților. Copilul va putea să își imagineze cum arată personajele și ce urmează să se întâmple în desfășurarea acțiunii cărții prezentate.

Un alt rol important pe care îl joacă poveștile în viața copiilor este acela că le dezvoltă limbajul și le facilitează accesul la cuvinte și expresii noi. Așadar poveștile dezvoltă vocabularul, prin intermediul lor crescând bagajul de cuvinte la care copilul poate apela în diverse situații pentru a comunica.

Poveștile oferă copilului posibilitatea de a se identifica cu personajele prezentate, de a se recunoaște în ele și de a identifica unele trăsături ale persoanelor din jurul lui. Prin intermediul poveștilor, copilul poate fi oricine își dorește, poate experimenta roluri diverse: de părinte, de bătrân sau de vrăjitoare, de zâna, de zmeu sau de dragon, de orice alt personaj pe care îl îndrăgește sau în care se redescoperă.

Poveștile reprezintă un mijloc de cunoaștere care le crează copiilor trăiri contradictorii, prin intermediul lor ei putând experimenta sentimente de iubire, ură, teamă, fericire, tristețe sau pot asista la confruntarea dintre bine și rău. Aceste redări ale sentimentelor sunt uneori greu de înțeles la vârsta preșcolară, însă tocmai acesta este rolul poveștilor în grădiniță, ele îmbogățind viața afectivă a copiilor, oferindu-le oportunitatea, prin intermediul lecturii, de a experimenta,

alături de personajele prezentate, diverse circumstanțe desfășurate în cele mai diverse ipostaze.

Poveștile sunt omniprezente în activitatea pe care o desfășor împreună cu preșcolarii, de aproximativ 12 ani.

Pentru a le trezi interesul pentru lectură, am organizat un centru de interes numit generic: Bibliotecă . Aici am pus la dispoziția copiilor diverse cărți și reviste, litere magnetice, afișe, oferindu-le copiilor un loc plăcut și confortabil unde să aibă contact zilnic cu lumea fascinantă a cărților.

În timpul poveștilor am observat că adeseori oftează, se bucură sau se întristează pe măsură ce lectura înaintază, în funcție de tipul de sentimente pe care le transmite textul.

În ceea ce privește contactul cu lectura pe care copiii din grupă îl au în mediul familial, pot spune că acesta se reflectă mai ales în jocurile libere pe care aceștia le desfășoară zilnic și în alegerea centrelor de interes care le trezesc mai mult curiozitatea.

În librării, pe internet și la chioșcurile de difuzare a presei asistăm la o explozie de cărți și reviste destinate copiilor, unele cu un caracter educativ ridicat, altele cu atribute îndoielnice.

Datoria noastră, ca educatori, este de ști cum să le alegem pe cele care să ajute copiii să își dezvolte un caracter pozitiv, dar mai ales să știm cum să le în-suflăm dragostea față de povești și lectură, în general.

BIBLIOGRAFIE:

Literatura pentru copii, editura, paralela 45, autor, Zaharescu Victor

Curriculum pentru învățământul preșcolar(3-6/7 ani), Ministerului Educației și Cercetării și Tineretului 2008

Tratat de pedagogie și psihologie, Păisi Mihaela, Tudor Loredana

OFERTA EDUCATIONALA ÎN ÎNVĂȚĂMÂNTUL PRIMAR

ANUL ȘCOLAR 2015-2016

Ofertă educațională în învățământul primar an școlar 2015-2016

Școala funcționează în rețeaua școlară de stat, având personalitate juridică și autorizație sanitară.

În anul școlar 2015-2016, aici funcționează un număr de 23 de clase:

- 6 grupe de preșcolari;
- 1 clasă pregătitoare;
- 8 clase învățământ primar;
- 8 clase învățământ gimnazial;

Număr elevi = 410

Cadre didactice (33), 22 titulare și 11 cu contract pe perioadă determinată, dintre care:

- 12 cu grad didactic I
- 9 cu grad didactic II
- 9 cu grad definitiv
- 3 debutanți

Personalul didactic auxiliar și nedidactic :

- Secretar
- Contabil - șef
- Laborant informatică I.T.&C.
- Bibliotecar
- Muncitor întreținere
- 4 persoane îngrijire
- 1 fochist

În cadrul școlii patru laboratoare : informatică, biologie, fizică și chimie.

Școala are sistem de supraveghere video propriu pe toată perioada desfășurării cursurilor.

1. Circumscripția școlară

2. Metodologia privind înscrierea în învățământul primar pentru anul școlar 2015-2016

- Metodologia va fi aprobată prin Ordin al Ministerului Educației Naționale până la data de 31.03.2016;

3. Calendarul înscrierii în învățământul primar pentru anul școlar 2015-2016

- Calendarul înscrierii va fi anunțat până la data de 31.03.2016;

4. Informații utile pentru părinți

- avizierul școlii;
- informații oferite de către site-ul ISJ Argeș: www.isjarges.ro;
- informații de pe pagina oficială a Ministerului Educației Naționale: www.edu.ro;

5. Telerverde Județul Argeș

0 800 816 248